

1	A víz felett szúnyogok tánca száll helyben maradva: mind föl-le cikáz, ki-be, jobbra-balra, s a raj csak áll.
2	Nem a hajókért van, a hajók születtek érte, s belevész, ki másképpen remélte.
3	Elment a jég, jaj, mindenütt, s ma minden kis zaj szíven üt - vagyok mezítlén kék elem, és testem-lelkem védtelen.
4	Ölelj át, mint egy gyöngyszínű kerek kis tó, szelíden, s tündérrózsáid nyíljanak szívemben, mint e vízben.
5	Én Istenem, te szép, híves patak, Hová futottál, szökdeltél előlem? Hol csillapítsam buzgó szomjamat? S hogy bocsássak meg néked eltűnőben?
6	Vizek futnak, jegek ropognak, dudorászom, kurjongatok - Lelkemben patakok zuhognak, patakok, patakok, patakok.
7	Ez a tó, ha enyim lenne minden nap fürödnék benne. ... Círógatnám sok szép halát, bízgatnám a békák karát.
8	Mint az izmok, ha dolgozik az ember, reszel, kalapál, vályogot vet, ás, úgy pattant, úgy feszült, úgy ernyedett el minden hullám és minden mozdulás. S mint édesanyám, ringatott, mesélt s mosta a város minden szennyését.
9	Én úgy nézem hamarosan Ott úszik majd a Maroson Se Maroson se Kőrösön Nem passzióz örökösön Siet a Tisza, felveszi, A Duna tőle elveszi
10	Mint az őrült, ki letépte láncát, Vágtatott a Tisza a rónán át, Zúgva, bögve törte át a gátot, El akarta nyelni a világot!

Szép Ernő:
Hová mégy ákác levél?

Nemes Nagy Ágnes: A patak

Petőfi Sándor: A Tisza

Dsida Jenő: A tó tavaszi éneke

Csuka Zoltán: A hévízi tónál

Kányádi Sándor: A tenger

Francis Jammes:
A zöld víz partján

Tamkó Sirató Károly: Dal a tóról

József Attila: A Dunánál

Áprily Lajos: Tavaszi vizek